

ហ្នឹង — លេខប្រាំបី

ទិដ្ឋភាពទូទៅនៃបន្ទាត់ទីបី

Jeff Pippenger

2025-03-17

សលេអ៊ីកុស ទី៣ សរេនុស មានគុណភាពជាសង្គមចក្ខុវិស័យពេលខុសពីឆ្នាំ 226 ដល់ 223 មុន គ.ស. មុនពេលត្រូវបានផ្ទេរឈ្មោះ ឬស្ថាប័នក្រោមការស្នើសុំអាចកំហែង។ សលេអ៊ីកុស ទី៣ គឺជាព្រះអង្គមុនគ្រប់គ្រងនៃ អង្គទីយុត្តិធម៌ ទី៣។ បងប្អូនប្អូនស្រីទាំងពីរនាក់កំណើនឡើង «កូនប្អូន» នៃខេត្តបំបែកចេញពីកំណើនឡើង ហេតុនេះ និង ប៊ុស កូនឆ្នាំ 1989។

ប៉ុន្តែក្នុងបុរសរបស់គាត់នឹងត្រូវបានកម្រើកឡើង ហើយនឹងប្រមូលផ្តុំកងទ័ពដ៏ធំជាច្រើន; ហើយមុននឹងមកយ៉ាងប្រាកដ ហូរលិច ហើយឆ្លងកាត់; បន្ទាប់មកគាត់នឹងត្រូវបានកម្រើកឡើង ទាល់តែដល់បន្ទាយរឹងមាំរបស់គាត់។ ដានីយ៍លេ 11:10។

ខេត្តបំបែកបន្ទាត់ទីបី ហើយកំណើនឡើង «គ្រាប់បញ្ចប់» នៅក្នុងឆ្នាំ 1989។ វាមានការភ្ជាប់គ្នាជាមួយខេត្តស៊ីប៊ីស្តដែលពួកខេត្តបំបែក និង អសោយ 8:8។ ការភ្ជាប់គ្នានៃខេត្តបំបែកបញ្ចប់ជា ខេត្តបំបែកកំណើនឡើងសង្គមគ្រប់គ្រងក្រុមនៃបច្ចុប្បន្ន ដោយមាន ពូជ និង ហស្តលេខនៃស្តី ជាគូប្រឆាំងដល់ការកំណើននៅក្នុងសមរភូមិវិញ។ ដល់មានបង្ហាញនៅក្នុងខេត្តបំបែក។ ខេត្តបំបែកកំណើនអត្តសញ្ញាណអំពីផលិតផលបន្ទាប់ពីសង្គមគ្រប់គ្រង និងវាសនារបស់ ពូជន។ ខេត្តបំបែកខេត្តបំបែក គឺជាសមរភូមិហ្នឹងយ៉ាងណា។

បុរេបុរសនៃខេត្តបំបែក គឺជា «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» ហើយសូមតាមគោលការណ៍ដ៏ល្អពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់សេចក្តីពិតនៅក្នុង «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» នោះ ខេត្ត ទោះបីជាមានតម្លៃខ្ពស់ ក៏មានបន្ទាត់ទាំងនេះជាច្រើនត្រូវបានកំណើននៅក្នុងនោះ។ ខេត្តបំបែកសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃបុរេវត្ថុសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃស៊ីប៊ីស្ត ដល់សម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃចលនារបស់ទេវតាទីបី និងការបោះត្រាលើមួយរយស៊ីប៊ីស្តពាន់នាក់។

ខេត្តបំបែក «ប្រាំពីរដង» នៃ លីវីនីយ ២៦ ដូចដែលបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងនិមិត្តរូបនៃចាប់ផ្តើមនៅក្នុង អសោយ ជំពូក ៧។ ការភ្ជាប់នោះសម្រាប់ការបញ្ចូលគ្នានៃវិស័យជាមួយមនុស្សជាតិ ដល់ការបញ្ចប់នៃអាចកំហែងនៃសេចក្តីគោរពព្រះ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការបន្តនៃប្រាំពីរ ដល់ជារបស់ទេវតាទីបីនៃសាសនាសុលាម។

ខេត្តបំបែកសម្រាប់ឆ្នាំ 1989 ជាគ្រាប់បញ្ចប់ ហើយដោយការភ្ជាប់ជាមួយ «ប្រាំពីរដង» នៃ លីវីនីយ ជំពូក 26 រួមបញ្ចូលសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានរបស់ William Miller និងការបោះបង្គោលឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។ ខេត្តបំបែកចាប់ផ្តើមបុរេវត្ថុសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃខេត្តស៊ីប៊ីស្ត។ ដូចនេះ វាជាគ្រាប់បញ្ចប់មួយ នៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដល់គ្រាប់បញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989 ហើយចាប់

ផុតពីការបង្កហេតុជាពុទ្ធសាសនាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ខាងក្រៅដែលបង្កកើតជាបុរេតុសាស្ត្រ
លាក់កំហាំងនៃខ្លឹមសារ ហើយតាមរយៈការគូបករណ៍របស់វាជាមួយនឹងបុរាណវិទ្យា
កំណត់អត្តសញ្ញាណព្រឹត្តិការណ៍ខាងក្នុងនៃក្នុងបុរេតុសាស្ត្ររវាងឆ្នាំ 1989
និងច្បាប់ថ្មីអាទិត្យផងដែរ។

ចំនួនដប់និមិត្តសញ្ញាសាកលបង
ហើយការគូបករណ៍របស់ខ្លួនព្រមទាំងនោះជាមួយនឹងនិមិត្តរបស់អសោយជំពូក ៧
បានដាក់ការសង្កេតឆ្លងនៃការយល់ដឹងអំពីសច្ចក្រឹត្យ។

ដុបិតកុហលរបស់ស៊ីគីដាម៉ាស ហើយកុហលរបស់ដាម៉ាសគឺស្មើន;
ហើយក្នុងរយៈពេលហុកសិបបុរាណ អប្សរាអ៊ីមនឹងត្រូវបំបាក់
ដល់ចំណុចមិនអាចជាបុរាណវិទ្យាបានទៀតឡើយ។
ហើយកុហលរបស់អប្សរាអ៊ីមគឺសាមី ហើយកុហលរបស់សាមីគឺកូនបុរសរបស់រមោល។
បើអ្នកកាល់គ្មានមិនជឿទេ នោះអ្នកកាល់គ្មានមិនអាចត្រូវបានតាំងឲ្យមាំមួនដែរ។
អសោយ ៧:៨, ៩

អ្នកនឹងមិនត្រូវបានតាំងឲ្យមាំមួនឡើយ បុរសនិមិត្តមិនជឿថា «កុហល»
តំណាងឲ្យទីក្រុងរាជធានីមួយ (សាមី និងដាម៉ាស) និងសុតចម្លើយអង្គ (រសើន និងពកោ
កូនរបស់រមោល) ទេ។
បុរសនិមិត្តមិនយល់អំពីនិមិត្តសញ្ញាទាំងបីដែលអាចប្រើជំនួសគ្នាទាំងនោះ
ក្នុងបរិបទនៃ អសោយ ជំពូក ៨ ខ ៨ (ដដែលនិមិត្តសញ្ញាដែលនឹងជំពូក ៧) ទេ
នោះអ្នកនឹងមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រឹត្តិ
និងរុស្សីថាជាសុតច្បាស់ខាងក្នុងនៃក្នុងខ ១១ ដល់ ១៥ បានឡើយ។

ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ម៉ូលី ព្រះអម្ចាស់នឹងនាំទឹកនៃនូលមេកលើពួកគេ ជាទឹកដ៏ខ្ពស់
និងច្រើន គឺសុតចម្លើយ និងសិរីល្អទាំងអស់របស់គាត់;
ហើយគាត់នឹងឡើងលើគ្រប់បុរាណវិទ្យារបស់វា ហើយហូរលើគ្រប់ច្បាប់របស់វា។
ហើយគាត់នឹងឆ្លងកាត់ស្រុកយូដា; គាត់នឹងលិចលង់ និងហូរលើ គាត់នឹងឡើងដល់ក្រុង;
ហើយការលាតសន្ធឹងនៃស្រុករបស់គាត់នឹងបំពេញទីនៃស្រុករបស់ខ្លួន ឱ
អីម៉ាញអលែ។ អសោយ 8:7, 8។

បុរាណបទនៃខ្លឹមសារ គឺជាដំណើរការសាកលបងបីដំណាច់
ដែលចាប់ផ្តើមនៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ហើយនាំទៅដល់ការបិទពេលសាកលបង
នៅពេលច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។

ហើយខ្លួនមានព្រះបន្ទូលថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់ឯងចុះ ដានីយ៍លើអដ្ឋ
ដុបិតពាក្យទាំងនេះត្រូវបានបិទទុក ហើយបោះត្រាបិទរហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងត្រូវបានសម្ភាស ឲ្យស ហើយត្រូវបានសាកលបង
ប៉ុន្តែមនុស្សសាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគ្មានអ្នកណាក្នុងចំណោមមនុស្សសាក្រក់នឹងយល់ទេ
ប៉ុន្តែអ្នកមានបុរាណវិទ្យានឹងយល់។ ដានីយ៍លើ ១២:៩, ១០។

នៅ «គ្រាចុងបញ្ចប់» សង្ឃឹរក្រៅដានីយ៍លើត្រូវបាន «បើកគុរ»
ហើយដំណើរការសាកលបងបីដំណាច់មួយ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយពាក្យ
«មានសម្ភាស ហើយមានផ្ទៃឲ្យស ហើយមានសាកលបង» ចាប់ផ្តើមឡើង។
«អ្នកមានបុរាណវិទ្យា» យល់ដឹង ប៉ុន្តែ «មនុស្សសាក្រក់» មិនយល់ដឹងឡើយ។

ការខ្វះការយល់ដឹងរបស់ពួកគេ
ដូចគ្នានឹងការខ្វះប្រុងរបស់ពួកគេក្នុងអំពើប្រឆាំងបំបាត់សត្វព្រហ្មមចារីទាំងដប់
បណ្តាលឲ្យពួកគេត្រូវវិនាស។

បុរាណសត្វរបស់យើងត្រូវបានបំផ្លាញ ដោយព្រោះខ្វះចំណេះដឹង
ពីព្រោះអ្នកមានបដិសេធចំណេះដឹង នោះយើងក៏នឹងបដិសេធអ្នកដដែរ
ដើម្បីឲ្យអ្នកមិនធ្វើជាបូជាចារុយសម្រាប់យើងទៀតឡើយ
ដោយយើងថាអ្នកមានគុណច្រើនក្នុងវិន័យនៃព្រះរបស់អ្នក
នោះយើងក៏នឹងគុណច្រើនចំពោះអ្នកដដែរ។ ហូសេ 4:6

ពាក្យ «បុរាណសត្វរបស់យើង» មានន័យថាជាបុរាណជននៃចេតុតិសញ្ញា
ហើយបុរាណជននៃចេតុតិសញ្ញាទាំងនេះត្រូវបានបដិសេធ និងបំផ្លាញ ដោយសារ
«ខ្វះចំណេះដឹង»។ ចូរចងចាំអំពីអំពើបាបរបស់ពួកគេ គឺជាសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្លូវ
ដែលនាំទៅនឹងការអវិជ្ជាត្រូវបានគុណច្រើន ឬត្រូវបាននឹកចាំឡើងវិញ។ «ចូរនឹកចាំផងដែរស្រីប្រុស»
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ពិតប្រាកដប្រជានៃចំណុចនោះ។
នាំទៅនឹងការស្មើគ្នាដែលបានឲ្យអ្នកត្រូវបាននឹកចាំ។
នាំទៅនឹងការព្រះទ័យនឹកចាំអំពីហេតុបង្កបង្កើន ក្នុងវិវរណៈ។

ហើយខ្ញុំមានព្រលឹងឡើងមួយទៀតពីស្ថានសួគ៌ មកថា៖ «ចូរចេញពីនាងមក
បុរាណសត្វរបស់យើងអើយ
ដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណេះដឹងក្នុងអំពើបាបរបស់នាង
ហើយដើម្បីឲ្យអ្នករាល់គ្នាទទួលបានព័ត៌មានក្នុងការចៀសវាងឡើយ។
ដូច្នេះអំពើបាបរបស់នាងបានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះបាននឹកចាំអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។ ចូរសងនាងវិញ
ដូចជានាងមានសងដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយចូរសងនាងទ្រង់ តាមអំពើបាបរបស់នាង៖
ក្នុងពង្សនៃនាងបានចាក់ពពួក សូមចាក់ឲ្យនាងទ្រង់ក្នុងពង្សនោះវិញ»។ វិវរណៈ
18:4-6។

នាំទៅនឹងការហើយដល់កូនចៅ ឬជំនាន់ចុងក្រោយតាមទំនាយនៃអាដិវន្តទិសម័ឡនៃឌីស
ត្រូវបានកាត់ផ្តាច់។ នាំទៅនឹងការហើយដល់ពួកអ្នកដដែលដានីយ៍លើហៅថា
«មនុស្សសម្ភារៈ» បង្ហាញឲ្យយើងឃើញថា ពួកគេបាន «គុណច្រើន» ក្នុងវិន័យរបស់ព្រះ
ហើយផុតកែវក្រិក្រវិន័យរបស់ព្រះដល់ពួកគេបានគុណច្រើននោះ គឺជាបុគ្គល
ឬចូរចងចាំទំនាយរបស់ព្រះ។ បរិបទបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ពួកគេខ្វះ «ចំណេះដឹង»
ដែលត្រូវបានបន្តមកឡើង នៅពេលសង្រ្គោះដានីយ៍លើត្រូវបានបើកគ្នា។ ដានីយ៍លើដាក់
«អ្នកមានបុរាណ» ផ្ទុយនឹង «មនុស្សសម្ភារៈ» ហើយព្រះយស្មើដាក់
«ព្រហ្មមចារីមានបុរាណ» ផ្ទុយនឹង «ព្រហ្មមចារីល្មើស»។
អាម៉ូសកំណត់អត្តសញ្ញាណក្រុមដដែលនេះថាជា «ព្រហ្មមចារីដ៏ស្រស់ស្អាត»
គឺជាពួកអ្នកដដែលមិនអាចរកឃើញសារទំនាយដដែលត្រូវបានគំរាងដោយទិសខាងកើត
ទិសខាងលិច និងសមុទ្រទាំងឡាយ។

មើល! គ្មាននោះនឹងមកដល់ នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូ ថា
យើងនឹងបញ្ជូនទុក្ខភក្តិក្នុងមួយមកក្នុងស្រុក មិនមែនជាទុក្ខភក្តិក្នុងខាងនេះប៉ុន្មាន
ឬស្រុកទីក្រុងទីកន្លែង គឺជាទុក្ខភក្តិក្នុងការស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ។
ហើយពួកគេនឹងរងពិសមុទ្រមួយទៀតសម្រាប់មួយ ហើយពិសផងដែរនៃទិសកើត
គេនឹងរត់ទៅរកមក ដើម្បីស្រងូតព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ។

ប៉ុន្តែមិនយឺតឡើយ។ នៅចុងនៃចោរ ពុរហមចារីសរសេរសុភាគៗ
និងយុវជនទាំងឡាយនឹងដួលសន្តលបដោយសារសុរកេទិក។
អស់អ្នកដទៃសុបថដោយអំពើហាបរបស់សាមីរី ហើយនិយាយថា ឱដានអើយ
ពុរះរបស់អ្នកមានពុរះជនមរស់; និងថា របៀបនៃបៀវត្សសហមានជីវិតរស់;
ពួកគេនឹងដួលចុះ ហើយមិនងងឹបឡើងវិញទៀតឡើយ។ អាម៉ុស 8:11-14.

សាវដៃពួកគេមិនអាចរកយឺត គួរឲ្យមានគំណាងដោយទឹកនុលងៃដៃពួកគេកំពុងសុវងៃរក
ខណៈដៃពួកគេ «រងរងពីសមុទ្រមួយទៅសមុទ្រមួយទៀត
និងពីទិសខាងជើងរហូតដល់ទិសខាងកើត»។ អាម៉ុសមានបុរសសន្តថា
«សុត្រីពុរហមចារីសរសេរសុភាគ» ទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុង «ទុរភិក្ខុស» នៃការស្តាប់
«ពុរះបន្ទូលរបស់ពុរះអម្ពចាស់» ហើយថា «នៅចុងនៃចោរ ពួកគេនឹងរត់ទៅមក
ដើម្បីបិទស្រងៃរកពុរះបន្ទូលរបស់ពុរះអម្ពចាស់ ប៉ុន្តែមិនអាចរកយឺតឡើយ»។
សាវដៃគួរឲ្យមានប្រឹក្សាពីគម្ពីរដានីយ៍នៃ នៅពេលរលោចបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ 1989
ដើម្បីបិទពេញខ្លួនស៊ីប និងខ្លួនបន្តដៃពួកគេបំប្លែងផងដែរ
គួរឲ្យមានសង្គមបន្តនៅក្នុងខ្លួនចុងក្រោយនៃដៃពួកគេបំប្លែង។

ប៉ុន្តែ ដំណឹងពីទិសកើត និងពីទិសជើង នឹងផ្សព្វផ្សាយគាត់រន្ធត់ចិត្ត; ហេតុនេះ
គាត់នឹងចេញទៅដោយសេចក្តីកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបំផ្លាញ
ហើយកំចាត់មនុស្សសាច់ចរនៃឲ្យវិនាសសាបសូន្យ។
ហើយគាត់នឹងបោះតាំងគុរសាលនរាងរាងរបស់គាត់ នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
ក្នុងភូមិសាស្ត្រដ៏រុងរឿង; ទោះយ៉ាងណា គាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្លួន
ហើយគុមាននរណាម្នាក់ជួយគាត់ឡើយ។ ដានីយ៍ 11:44, 45។

ពុរហមចារីល្ងង់ ខាងសុភាគ និងអាក្រក់ ដៃខ្មៅប្រដេ នោះគឺសារពីទិសកើត ទិសជើង
និងសមុទ្រ ដៃឈានបដិសេធចំណេះដឹង និងសេចក្តីសញ្ញា ពុរមទាំងក្រីក្រយិន័យរបស់ពុរះ
គួរឲ្យមានពុរះនឹកចាំនៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យមកដល់។
សង្គត្តាមបីគួរឲ្យមានគំណាងនៅក្នុងខ្លួន ដល់ខ្លួនបំប្លែង។
ខ្សែបង្វែរកែសង្គត្តាមបីនេះចេញជាប្រភូតិសាស្ត្របី ប៉ុន្តែពួកវាក៏ជាបន្ទាត់តម្លៃយដៃ
នៅពេលពិចារណាមុនគុនា ពីពុរោះខ្លួនបំប្លែងបង្កាញ «គ្រាចុងបញ្ចប់»
ហើយដោយហេតុនេះមានចាប់ផ្តើមដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន។

ខាងដប់ មានការភ្ជាប់ទៅនឹង «បុរាណវិទ្យា» នៃ លីវីនីយ ២៦ ហើយដោយហេតុនេះ
ក៏ភ្ជាប់ទៅនឹងមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃសាសនាអាដរនេទីស៍ និងកិច្ចការរបស់ William Miller
ផងដែរ។ ជំហានទីពីរ ក្នុងចំណោមបីជំហាន គឺជាការសាកល្បងខាងការមើលឃើញ
ដៃឈានចាប់ផ្តើមនៅពេលពន្លឺនៃខ្លួនដប់មួយ និងសង្គត្តាមអ៊ុយក្រុន
មានប្រឹក្សាឡើង។ ការសាកល្បងទីពីរនេះ ជាការសាកល្បងខាងការមើលឃើញ
ហើយគំណាងឲ្យការសាកល្បងមួយទាក់ទងនឹងសមត្ថភាពរបស់យើង
ក្នុងការទទួលស្គាល់ព្រឹត្តិការណ៍បច្ចុប្បន្ន
នៅក្នុងពន្លឺនៃពុរះបន្ទូលទំនាយរបស់ពុរះ។ ការសាកល្បងទីបី គឺជាសង្គត្តាមនៃ
Panium នៃខ្លួនដប់ប្រាំ ដៃជាកន្លែងឈ្មោះរបស់ Simon Barjonah គួរឲ្យមានបុន្នុរទៅជា
Peter ហើយដោយហេតុនេះ
មានសមត្ថភាពការបោះតាំងរបស់មនុស្សមួយនៃប្អូនមីនប្អូនពាន់
នីតិចម្ភតលេខពុរះគុណបិទ នៅឯក្រីក្រយថងអាទិត្យនៃខ្លួនដប់ប្រាំមួយ។

នៃពេលយើងពិចារណាអំពីការបង្កាញខ្លួនរបស់ Antiochus Magnus ក្នុងសង្គ្រាមទាំងបីដដែលគ្រូវបានគំរាមដោយខ្លួនឯង ដប់មួយ និងដប់ប្រាំ នោះយើងក៏ឃើញក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃខ្មែរដប់ប្រាំមួយផងដែរ នូវការកើនឡើង និងការដួលរលំរបស់ហោរាក្នុងក្រលាញ់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ។

ខ្មោចដល់ខ្លួន បញ្ជាក់អំពីការឡើងកាន់អំណាច និងការដួលរលំរបស់អំណាចនាគ។ ខ្មោចប្រាំ និងខ្មោចបញ្ជាក់អំពីឆ្នាំ 1798 និង 1989 តាមលំដាប់ ហើយដោយធុរ្មើដូចនេះ ខ្មោចប្រាំដល់ខ្មោចប្រាំមួយ បញ្ជាក់អំពីការឡើងកាន់អំណាច និងការដួលរលំរបស់ហោរាក្នុងក្រលាញ់។ ខសស៊ែប ដល់ខសស៊ែបប្រាំ គំរាមឱ្យការឡើងកាន់អំណាច និងការដួលរលំរបស់សត្រូវ។ ខ្មោចប្រាំ និងខ្មោច ក៏សរុបគ្នានឹង “គ្រាប់បញ្ចប់” ពីរនៃក្នុងខសស៊ែប ក្នុងឆ្នាំ 1798 និង 1989 ផងដែរ។

អ្នកស៊ុរ White ប្រាប់យើងយ៉ាងច្បាស់ថា ការយល់ខុសអំពី «សម័យចុងបញ្ចប់» បង្កឱ្យមានភាពច្របូកច្របល់អំពីក្នុងដៃគ្រូអនុវត្តសេចក្តីទំនាយទាំងនោះ។

មនុស្សជាច្រើនកំពុងធុរ្មើដូចគ្នានេះនៅសព្វថ្ងៃ ក្នុងឆ្នាំ 1897 ពីព្រោះពួកគេមិនមានបទពិសោធន៍ក្នុងសារភាពលុប ដៃគ្រូវបានបញ្ចូលនៃក្នុងសារបស់ទេវតាទីមួយ ទីពីរ និងទីបីឡើយ។ មានអ្នកខ្លះកំពុងស្វែងរកក្នុងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីរកភស្តុតាងថា សារទាំងនេះនៅតែស្ថិតនៅក្នុងអនាគត។ ពួកគេប្រមូលផ្តុំសេចក្តីពិតភាពនៃសារទាំងនោះ ប៉ុន្តែពួកគេបោកយកក្នុងការផ្តល់ទិន្នន័យដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ នៅក្នុងបុរាណសាស្ត្រព្យាករណ៍។ ដូចនេះ មនុស្សបុរាណទេវតាស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់នៃការបំភាន់ប្រជាជន ទាក់ទងនឹងការកំណត់ទីតាំងសារទាំងនោះ។ ពួកគេមិនឃើញ ហើយមិនយល់អំពីពេលវេលានៃបញ្ចប់ ឬអំពីពេលវេលាដៃគ្រូវកំណត់ទីតាំងសារទាំងនោះទេ។ ចុងនៃព្រះកំពុងមកដល់ដោយជ័យជំនះសង្គ្រាមសង្គ្រាម ប៉ុន្តែមនុស្សដៃគ្រូវបានគេចាត់ទុកថាមានបុរាណ និងអស្ចារ្យ កំពុងនិយាយឥតឈប់ឈរអំពី “ការអប់រំខ្ពស់” ដៃគ្រូវពួកគេសន្មតថាមានបុរាណមកពីមនុស្សដៃគ្រូវមានកម្មវិធី។ ពួកគេមិនស្គាល់សញ្ញានៃការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ឬនៃបញ្ចប់នៃលោកីយឡើយ។ Sermons and Talks, volume 1, 290.

ប្រធានបទនៃខ្លួន គឺ «វេលានៃចុងបញ្ចប់» ហើយនៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ មាន «វេលានៃចុងបញ្ចប់» ជាច្រើនគ្រូវបានកំណត់សម្គាល់។ បើលោកអ្នក «មិនឃើញ ហើយមិនយល់» អំពី «វេលានៃចុងបញ្ចប់» នៅក្នុងជំពូកទីដប់មួយ នោះលោកអ្នកនឹងមិនដឹងថា គ្រូវ «កំណត់ទីតាំងសារទាំងឡាយ» នៅពេលណាឡើយ។ នាងមានន័យថា «មានមនុស្សខ្លះកំពុងស្វែងរកព្រះគម្ពីរ» ហើយដូចជាព្យាករណ៍ទាំងអស់ ពាក្យរបស់នាងកំពុងនិយាយទៅកាន់ចុងចុងក្រោយ ដូចនេះ នៅក្នុងចុងចុងក្រោយ អ្នកដៃគ្រូវកំណត់សម្គាល់នោះ គឺជាមនុស្សមួយក្រុមដៃគ្រូវមិនយល់អំពីវេលានៃចុងបញ្ចប់ ដូចនេះ ពួកគេក៏ជាក្រុម «សុភវិញ្ញាណដ៏ស្រស់ស្អាត» របស់អាម៉ូសផងដែរ ដៃគ្រូវដួលចុះ

ហើយមិនដល់ក្រណាត់ឡើយ។

នៃក្នុងជំពូកទីដប់មួយ ខទីមួយ ដើម្បីស និង ស៊ីស ឈរជាមួយគ្នា
ដើម្បីបំភ្លឺសម្រាប់ពលរដ្ឋបញ្ចប់នៃឆ្នាំ ១៩៨៩។ កាលណា ប៉ុន្តែបើ
បាននូវក្រុងហាប៊ីឡូន ហើយនូវស្ថានភាពខាងជើងនៃជាល្អលើយនៃអំពើពុករលួយ ក្នុងឆ្នាំ
២៤៦ មុន គ.ស. ដោយវាបានក្លាយជាគំរូជាមុននៃឆ្នាំ ១៧៩៨
ដូចដែលត្រូវបានគំរោងនៃក្នុងខទីប្រាំពីរ ដល់ខទីប្រាំបួន នោះគឺជា
«ពលរដ្ឋបញ្ចប់» មួយ។ ខទីដប់ គឺជា «ពលរដ្ឋបញ្ចប់» នៃឆ្នាំ ១៩៨៩។

ឆ្នាំ 1798 គឺជាចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលពីរពាន់ប្រាំរយមុននៃការកំបាំងកំបាយប្រឆាំងនឹង
ឯករាជ្យនៃអឺរ៉ុប ដល់បានបញ្ចប់ផ្នែកនៃឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.។
មួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំក្រោយមក នៃឆ្នាំ 538
សម្រាប់ប្រឆាំងគ្នាគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ រហូតដល់ឆ្នាំ 1798។
ឆ្នាំ 1798 គឺជា «ពលរដ្ឋបញ្ចប់» ដូចជាជាចុងបញ្ចប់នៃ «ប្រាំពីរដង»
ហើយក៏ជាចុងបញ្ចប់នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
ព្រមទាំងមួយពាន់ពីររយក្រោយសិបឆ្នាំនៃដំណើរ ជំពូក 12 ផងដែរ។ ឆ្នាំ 1798 គឺជា
«ពលរដ្ឋបញ្ចប់» ហើយដូចនេះ ឆ្នាំ 538 ក៏ជា «ពលរដ្ឋបញ្ចប់» ផងដែរ។
ឆ្នាំ 538 គឺជាចុងបញ្ចប់នៃមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ
ដល់សាសនាបែបបរមសាសន៍បានដាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ព្រះ និងពួកពលរដ្ឋរបស់ពួកគេ
មុនពេលអំណាចសម្រាប់ប្រឆាំងគ្នាគ្រប់គ្រងអស់រយៈពេលដូចគ្នា។

៥៣៨ គំរោងឱ្យការផ្តល់អំណាចដល់សម្រាប់ប្រឆាំង ហើយដោយការផ្ទេរដូចនេះ
វាក៏គំរោងឱ្យការផ្តល់អំណាចដល់សម្រាប់ប្រឆាំងមុននៃពលរដ្ឋបញ្ចប់ផងដែរ។
ច្បាប់ចុងអឺរ៉ុបកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ពលរដ្ឋបញ្ចប់» មួយ។ ដូចនេះ
ខទីដប់ប្រាំមួយ ព្រមទាំងខទីមួយ ខទីប្រាំពីរដល់ប្រាំបួន និងខទីដប់ សុទ្ធតែសម្រាប់
«ពលរដ្ឋបញ្ចប់» នោះ។
សេចក្តីពិតនេះត្រូវយល់ដោយអ្នកដទៃដឹងថាគួរកំណត់ទីតាំងសារទាំងនេះនៃពលរដ្ឋ។
ប៉ុន្តែបើបានបញ្ចប់ខទីដប់ប្រាំមួយ នៃពលរដ្ឋនៃគាត់ដណ្តើមបានក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រម។
បន្ទាប់ពីគាត់ មានយូលីយុស សេសារ អូហ្គុស្តុស សេសារ និងទីបរិយុស សេសារ។
កំណត់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជា «ពលរដ្ឋបញ្ចប់» មួយ
ហើយវាបានកំណត់ឡើងនៃក្នុងសម័យរបស់អូហ្គុស្តុស សេសារ។

ពលរដ្ឋ នឹងមានមនុស្សម្នាក់ឡើងជំនួសនៃក្នុងគំរោងរបស់ព្រះអង្គ
ជាអ្នកបង្កើនឱ្យបង្កើនក្នុងសិរីរុងរឿងនៃគ្រប់គ្រងនៃពលរដ្ឋបញ្ចប់ផងដែរ។
គាត់នឹងត្រូវបំផុសឱ្យ មិនមែនដោយសេចក្តីកំហឹង ឬដោយសង្គ្រាមឡើយ។ ដាច់ខាត
11:20.

ខទីមុខ បន្តមែននៃក្នុងបញ្ជីនៃ «គ្រាចុងបញ្ចប់» នៃក្នុងជំពូកទីដប់មួយ ហើយ
Tiberias Caesar ដល់បានគ្រប់គ្រងនៃក្នុងអំឡុងពេលការគ្រប់គ្រងព្រះគ្រីស្ទ
ក៏ដូចនោះដែរ។

ហើយនៃក្នុងគំរោងរបស់គាត់ នឹងមានមនុស្សស្ថាប័នចោកម្នាក់ក្រោយឡើង
ដល់គម្រោងផ្តល់កិត្តិយសនៃគ្រប់គ្រងគាត់។
ប៉ុន្តែគាត់នឹងចូលមកដោយស្មោះត្រង់
ហើយយកបាននូវដោយពាក្យល្អដល់យើង។ ហើយដោយកងកម្លាំងដូចទឹកជំនន់

ពួកគេនឹងត្រូវបានទឹកជំនន់ហូរកាត់ពីមុខគាត់ ហើយនឹងត្រូវបំបាក់ មនោរម្យ
សូមបើកមែដើកនាំនៃចេកុដីសញ្ញាផងដែរ។ ដានីយ៍លែ 11:21, 22។

ឈើឆ្កាងឈរនៅកណ្តាលសប្បដាហ៍ពុយាករណ៍
ដលៃព្រះគ្រីស្ទមានយាងមកដើម្បីបញ្ចេញជាក់ជាមួយមនុស្សជាច្រើន។

ហើយគាត់នឹងបញ្ចេញជាក់សេចក្តីសញ្ញាជាមួយមនុស្សជាច្រើន សម្រាប់មួយសប្តាហ៍;
ហើយនៅកណ្តាលសប្តាហ៍ គាត់នឹងផ្ទេរឱ្យយញ្ញបូជា និងតង្វាយឈប់បញ្ចេញ,
ហើយដោយសារការរីកសាយនៃពិសេសអប់ខុតិម
គាត់នឹងផ្ទេរឱ្យរក្សាលាយជាទីស្នាក់ជូន រហូតដល់ទីបញ្ចប់;
ហើយអ្វីដែលបានកំណត់ទុកនោះ នឹងត្រូវចាក់សុរោចមកលើទីស្នាក់ជូននោះ។
ដានីយ៍លែ 9:27

នៅកណ្តាលសប្តាហ៍ យើងមានទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់ ដោយរយៈពេលមួយ
ពាន់ពីររយហុកសិបចុងដៃបួនមានបញ្ចប់ត្រឹមកន្ទុលដៃនៃរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិប
ចុងបែនទាប់មានចាប់ផ្តើម។

សប្តាហ៍នេះសូរបគ្មាននឹងបុរាណពេលនៃការខូចខាតខ្លាំងនឹងនគរខាងជើង
ដលៃតំណាងទាំងសាសនាមិនជឿ និងអំណាចប៉ាប ដោយជាន់ឈ្មួញទីបីសុទ្ធ និងពលបរិវារ។

ក្រោយមក ខ្សែហានប្រសិសុទ្ធមុនាក់កំពុងនិយាយ ហើយប្រសិសុទ្ធមុនាក់ទៀតមាននិយាយ
យូរទៅកាន់ប្រសិសុទ្ធជាក់លាក់នោះដលៃកំពុងនិយាយថា
និមិត្តអំពីយញ្ញបូជាប្រចាំថ្ងៃ និងអំពីរាល់ដលៃបង្កការស្នាក់ជូន
ដើម្បីបុគ្គលទាំងប្រសិសុទ្ធ និងពលបរិវារឱ្យគ្រូគ្រូជាន់ឈ្មួញក្រោមជើង
នឹងមានដលៃពេលណា? ដានីយ៍លែ 8:13.

៥៣៨ គឺជា «គ្រាចុងបញ្ចប់» មួយ ហើយវាសូរបគ្មាននឹងឈើឆ្កាង
ដលៃកំដាចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលពុយាករណ៍មួយផងដែរ។ ៥៣៨
និងឈើឆ្កាងផុតសាក្សីពីរដលៃបញ្ចេញជាក់ថា ទាំងការចាប់ផ្តើម
និងការបញ្ចប់នៃពុយាករណ៍មួយ ត្រូវបានសម្គាល់តាមន័យពុយាករណ៍ថាជា
«គ្រាចុងបញ្ចប់»។

ខទីមុកមួយ និងមុកព័រ ខទីមុក ខទីដប់បុរាណមួយ ខទីដប់ ខទីបុរាណដលៃបុរាណ និងខទីមួយ
សុទ្ធតែសម្គាល់ «ពេលរលោនច្នៃបញ្ចប់» ។ ខទីមុកប្រើ
កំណត់អត្តសញ្ញាណសម្តីនៃដលៃពួកយូដាម៉ាកកាបហោនផ្ទេរជាមួយរូបភាព
ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ 161 ដលៃ 158 មុនគ.ស. ។ បុរាណសាស្ត្រនៃវេទសហស្សមុនអោន
ចាប់តាំងពីសមរភូមិដំបូងរបស់ពួកគេ
រហូតដល់ទីបញ្ចប់របស់ពួកគេក្នុងការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម នៅឆ្នាំ 70 គ.ស.
តំណាងឱ្យសាសនាប្លូតូសេតង់ក្នុងតំបន់នៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដលៃចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ
1844 ជាទីបញ្ចប់នៃព្រះបន្ទូលទំនាយអំពីពេលរលោ ហើយដូចនេះជា
«ពេលរលោនច្នៃបញ្ចប់» និងបញ្ចប់នៃច្បាប់ចុងអែទីកុយ
ដូចដលៃត្រូវបានតំណាងដោយឆ្នាំ 70 គ.ស. ។

ខទីមុកប្រើកំណត់អត្តសញ្ញាណ «ពេលរលោនទីបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ ១៦៧ មុន គ.ស.
នៅសមរភូមិម៉ូឌេនី និងក៏ក្នុងឆ្នាំ ៧០ គ.ស. ផងដែរ
ដលៃទាំងពីរនោះជានិមិត្តរូបទុកជាមុននៃឆ្នាំ ១៨៤៤ និងច្បាប់ចុងអែទីកុយ
តាមលំដាប់រៀងៗខ្លួន។ ខទីមុកប្រើ, ខទីមុកមួយ និងមុកព័រ, ខទីមុក, ខទីដប់បុរាណមួយ,

ខទីដប់, ខទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ និងខទីមួយ សុទ្ធជតសមុគ្គាល់ «ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។

ខទីមុកប្រែនកំណត់អធិបតេយ្យភាពរយៈពេលបីរយហុកសិបឆ្នាំរបស់ក្រុងរៀបរាប់បុរាណវិទ្យា
ដូចនេះមានសមុគ្គាល់ទាំងការចាប់ផ្តើមនៃឆ្នាំ 31 មុន គ.ស. និងការបញ្ចប់នៃឆ្នាំ
330 ថាជា «ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។ ខទីមុកប្រែន
និងខទីមុកប្រែនកំណត់ទាំងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃរយៈពេលនេះ
ដូចនេះខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន និងមុកប្រែន
ខទីមុកប្រែន ខទីដប់បុរាណវិទ្យា ខទីដប់ ខទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ និងខទីមួយ សុទ្ធជតសមុគ្គាល់
«ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។

ខទីសាមសិបមួយកំណត់ឆ្នាំ 538 នៃពលេវលោក
«អំពើសុំអប់រំប្រើប្រាស់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ» ត្រូវបានដាក់ឡើង
ហើយខទីសាមសិបបុរាណវិទ្យា និងខទីសាមសិបកំណត់ឆ្នាំ 1798 ថាជា «ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។
ឆ្នាំ 538 ក្នុងខទីសាមសិបមួយ និងឆ្នាំ 1798 ក្នុងខទីសាមសិបបុរាណវិទ្យា និងខទីសាមសិប
ខទីមុកប្រែន និងខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន ខទីមុកប្រែន និងខទីមុកប្រែន
ខទីមុកប្រែន ខទីដប់បុរាណវិទ្យា ខទីដប់ ខទីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រ និងខទីមួយ សុទ្ធជតសមុគ្គាល់
«ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។

«ពលេវលោកទីបញ្ចប់» ត្រូវបានសម្គាល់ដប់បីដងមុនខ្មែរ ដល់ជាច្បាប់ចុងអំពីទីក្រុង
និងជា «ពលេវលោកទីបញ្ចប់» មួយទៀត; ដូចគ្នានេះដែរ ខ្មែរ
កាលណាសម្រេចប៉ាបឈានដល់ទីបញ្ចប់របស់ខ្មែរ ដោយមានអនុកណ្ឌជួយ។
«ពលេវលោកទីបញ្ចប់» ត្រូវបានកំណត់ទីតាំងដប់បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រក្នុងជំពូកទីដប់មួយ។
បុរាណវិទ្យាខ្មែរ គឺ «ពលេវលោកទីបញ្ចប់»។ វាកំណត់ទីកន្លែងសម្រាប់ទីតាំងទាំងឡាយដែលត្រូវ
បានបើកក្នុងក្រុងពលេវលោកនៃការបោះត្រារបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់។

យើងនឹងបន្តនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។